

Caronnes Rikslag

Av Lilla Rådet Ratificerad

År 517, månad 4

Jordabalken

§1

De bönder som äger egna jordar inom ett län kallas för skattebönder. Dessa bönder betalar skatt till sin liege varje år. Skatten skall bedömas beroende på gårdens storlek, men skall inte vara mer än 24 drakar per år. Skattebönder kan förhandla med sin Liege om att istället betala skatten i dagsverken. I så fall skall kursen vara en drake per arbetad dag.

Skattebönder bestämmer själva över sin gård och mark och kan aldrig tvingas från gården av sin liege.

§2

De bönder som brukar gårdar som ägs av liegens gods kallas för Arrendebönder då de betalar arrende för rätten att bruka jorden. Arrendebönder skall betala allt överflöd som inte behövs för familjens överlevnad till sin Liege. Utöver arrendet skall varje arrendebonde tillhandahålla 15 dagsverken per år till sin liege. Arrendebönder får fritt vråkas från sina arrenden om de inte sköter sina åligganden.

§3

I varje baroni finns ett eller flera gods. Varje gods skall ha en större gård och en eller flera omkringliggande byar. Det skall vara tydligt dokumenterat vilka byar som är knutna till vilket gods och om gårdarna är skyldiga avrad eller skatt till godset beroende på ägandeförhållandena.

§4

När dagsverken utförs för godset skall öl eller vin och gröt tillhandahållas dagsverkarna. Om en bonde vägrar att tillhandahålla dagsverken enligt bestämmelserna äger hans liege rätt att med våld tvinga hen därtill.

§5

Samtliga bönder och borgare i Taronne skall vara försedda med ett respass från sin liege om de färdas utanför grevskapet där de hör hemma. Den som påträffas utan ett respass skall dömas till böter om 5 drakar på första resan, 10 drakar på andra resan och 15 drakar på tredje resan. Den som inte kan betala böter skall istället pryglas.

Handelsbalken

§1

Var och en som för in varor i ett av Taronnes grevskap skall betala tull för detta till den greve som håller länet. Det är upp till var greve att avgöra hur höga tullar som skall tas ut.

§2

Handel med varor får endast förekomma i städer, på marknadsplatser eller i byar efter att tull har betalats. All handel med varor som sker på landsbygden skall betraktas som smuggling. Den som undanhåller skatteintäkter eller tullar skall böta med den dubbla summan av den undanhållna skatten eller tullen vid första resan och tre gånger summan av den undanhållna skatten vid andra resan. Om skattesmitaren inte har råd att böta skall hen dömas till prygel. Vid tredje resan skall hen pryglas och dömas fredlös.

§3

Då en affär görs upp mellan två eller flera parter där köpesumman överstiger 5 drakar skall ett kontrakt med köpebrev och fastebrev upprättas. Både köpebrev och fastebrev skall bevittnas av minst två rättskaffens Taronnska undersåtar. Kontraktet får undertecknas vart som helst i Taronne.

§4

Den som anställer tjänstefolk skall göra så årsvis. Tjänstefolk får inte överge sitt husfolks tjänst innan året är ute, och kontrakt om arbete skall ställas att löpa ut i antingen oktober eller april. Lön skall betalas när Tjänstefolk flyttar ut. Den som rymmer från sin tjänst innan tjänstgöringstiden är ute skall dömas till böter om fem drakar första resan, till 10 drakar andra resan, och 15 drakar tredje resan samt föras tillbaka till sin husbonde. Den som inte har råd att betala sina böter ska istället pryglas.

§5

Den som anställer tjänstefolk skall äga rätt att korrigera oönskat beteende medelst måttlig aga. Husbonden äger också rätt att när som helst avskeda tjänstefolk.

§6

Den som anställer arbetsfolk på fartyg, i karavaner, i gruvor, i garnisoner eller liknande, skall ha samma rätt som husbondsfolk på en lantgård att disciplinera och styra sina underställda. Samt att fritt anställa eller avskeda dem. Den som dock rymmer från sin tjänst skall dömas för detta till böter om fem drakar första resan, till 10 drakar andra resan, och 15 drakar tredje resan samt föras tillbaka till sin husbonde. Den som inte har råd att betala sina böter ska istället pryglas.

§7

Om någon lånar ut pengar till en annan och beloppet överstiger 5 drakar skall ett lånebrev och ett fastebrev skrivas. Långgivaren har rätt att utkräva ränta på lånet, och detta skall tydligt framgå i lånebrevet. Om låntagaren inte kan betala igen sin skuld när lånet löpt ut skall lånegivaren begära rättslig handräckning av länsfogden för utmätning av skulden.

Visar det sig då att låntagaren inte kan betala tillbaka skall hen fängslas och hållas inspärrad till dess att skulden betalas av hens vänner, släktingar eller någon annan.

§8

En Baron har rätt att utlysa marknadsdagar i sitt län även om där inte finns en stad. Baronerna kan utlysa upp till fyra marknadsdagar per by och år. Den by som beviljas marknadsrätt skall under marknadsdagarna äga rätt att låta handel bedrivas på marknadsplatsen. Baronerna skall bestämma hur mycket skatt som tas ut på marknaden, men måste alltid betala tionde av marknaden sammanlagda vinst till sin Liege.

Under marknadsdagar bör byarätt hållas och domstolsärenden höras.

§9

I byarna får alltid förekomma handel med dagligvaror som exempelvis enkla smidesvaror, kött, eller mat och dryck på värdshus. Sådan simpel handel skall inte anses vara smuggling.

§9

All handel med metallen cassium är belagd med licens. Den som utan licens bär, förvarar eller säljer föremål tillverkade av cassium, eller malm av cassium, skall dömas till att betala 5000 drakar första resan. Andra resan skall straffet vara förvisning och tredje resan skall straffet vara döden.

Missgärningsbalken

§1

Att uppsåtligt häda mot gudarna eller smäda caeducet i ord eller skrift är strängt förbjudet. Detta brott straffas med böter om 10 drakar första resan, och 50 drakar andra resan, tredje resan straffas med fredlöshet och fördrivning från hus och hem. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§2

Den som befinns skyldig till förräderi mot Coroneten eller riket genom att lyfta vapen eller att konspirera för riket eller majestätets fördärv skall dömas att mista livet.

§3

Den som uppsåtligt förtalar Coroneten eller lilla rådet i ord eller skrift skall dömas för detta. Detta brott straffas med böter om 1000 drakar första resan, och 10 000 drakar samt straffarbete i fem år andra resan, tredje resan straffas med döden. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§4

Den som lyfter vapen eller konspirerar för att störta sin Liege skall straffas för detta. Den som på detta sätt gör sig skyldig till myteri och uppror skall straffas med böter på 500 drakar första resan. Andra resan straffas med döden. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§5

Den som förfalskar eller uppsåtligt sprider förfalskningar av Taronnska mynt, värdepapper, eller ädla stenar skall dömas för detta. Straffet för falskmynteri skall vara böter på 300 drakar och straffarbete i 5 år första resan. Andra resan straffas med döden. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§6

Den som genom bedrägeri i ord eller text, eller genom förfalskning av dokument eller sigill tillskansar sig annans egendom skall dömas för detta. Straffet för bedrägeri och förfalskning skall första resan vara skadestånd till den drabbade motsvarande vad som gått förlorat samt hälften igen för sveda och värk. Samt utöver detta böter på 20 drakar till sin Liege.

För andra resan skall den drabbade ha ett skadestånd motsvarande det som gått förlorat samt lika mycket igen. Samt utöver detta skall dömas till straffarbete i sju år. För tredje resan skall straffet vara döden och den drabbade skall få tillbaka det den förlorat ur bedragarens kvarlåtenskap. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§7

Den som bryter sitt ord eller som bryter mot ett skrivet kontrakt skall kunna stämmas av sin motpart. Befinner rätten den stämde skyldig till kontraktsbrott skall hen betala skäligt skadestånd till sin motpart, samt betala kostnaderna för rättegången. Om den stämde frias skall motparten betala kostnaderna för rättegången.

§8

Den som stjälar pengar eller föremål av någon annan skall, sedan skuld bevisats, dömas att böta 20 drakar första resan samt att sitta i skamstock eller stå bunden vid skampåle i en timme, vid andra resan att böta 50 drakar samt att straffarbete i sju år, vid tredje resan dömes till döden. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§9

Den som gör inbrott hos en annan, antingen det är i syfte att stjäla eller utföra annat illdåd, skall dömas som vid stöld.

§10

Den som misshandlar en annan med mer våld än vad som rimligt är skall dömas att böta 10 drakar vid första resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; 30 drakar andra resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; och 50 drakar tredje resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme. Fjärde resan är fredlöshet och fördrivande från hus och hem. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§11

Den som dödar en annan utan att ha uppsåt att döda skall dömas för dråp till böter på 100 drakar första resan. Andra resan dråp är böter på 200 drakar samt straffarbete i sju år. Tredje resan dråp straffas med döden. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§12

Den som uppsåtligt tar en annan av daga - eller försöker ta en annan av daga men misslyckas - skall dömas till döden.

§13

Den som uppsåtligt ljuger för att skydda en brottsling skall dömas att böta 10 drakar vid första resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; 30 drakar andra resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme, och 50 drakar tredje resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme. Fjärde resan är fredlöshet och fördrivande från hus och hem. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§14

Den som felaktigt kallar en annan för fegling, usling, bedragare, tjuv eller annat nedsättande eller klandrande tillmäle skall dömas att böta 10 drakar vid första resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; 30 drakar andra resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; och 50 drakar tredje resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme. Fjärde resan är fredlöshet och fördrivande från hus och hem. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

§15

Den som inom Taronnes gränser idkar otillåten magi utan Silverhäradens vetskap, eller den som brukar magi i syfte att skada eller döda rikets invånare, skall överlämnas till Silverhäraden så att de kan skipa sin rättvisa.

§16

Den som tillverkar alkemiska preparat vars syfte är att döda människor eller att allvarligt skada och lemlästa skall dömas att böta 10 drakar vid första resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; 30 drakar andra resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme; och 50 drakar tredje resan samt att sitta i skamstock eller stå vid skampåle i en timme. Fjärde resan är fredlöshet och fördrivande från hus och hem. Den som inte kan betala sina böter ska istället dömas till prygel.

Samma straff skall drabba den som tillverkar eller säljer Globb.

§17

Den som sargar, sårar eller dödar då den försvarar sig mot någon annans överfall skall inte dömas. En angripare som dör har bara sig själv att skylla.

Giftermålsbalken

§1

Den som önskar ingå ett äktenskap i Taronne måste vara 18 år gammal.

§2

Den som önskar gifta sig i Taronne måste kunna visa skriftligt intyg på sin familjs gillande för den Caedux som skall förrätta vigseln.

§3

Innan giftermål måste förlovning ske. De som önskar ingå äktenskap måste vara förlovade under en rimlig tid innan giftermålet.

§4

En Caedux måste utlysa att giftermålet kommer att ske på minst två morgonritualer före vigseln äger rum. Det måste meddelas vilka som ska gifta sig och när detta kommer att ske.

§5

Endast en Caedux får förrätta vigsel i Taronne. Före själva ceremonin skall ett kontrakt upprättas mellan de två eller flera som ska gifta sig. Efter vigseln skall kontraktet undertecknas av makarna, samt av Caeduxen.

§6

Om två eller flera makar önskar skilja sig måste de ha giltigt skäl för detta. Giltigt skäl kan vara att den ena parten har brukat våld mot den andre, att den ena parten varit borta från hemmet i mer än tre år utan att höras av, eller att den ena parten dömts för ett brott.

Ärvdabalken

§1

Nu dör en undersåte i Taronne. Då skall bouppteckning göras och hemmets alla inventarier nedtecknas och värderas. Alla kontanta medel skall också räknas och antecknas. Inget får röras förrän arvet är ordentligt fördelat.

§2

Det förstfödda barnet till den avlidne skall vara huvudsaklig arvinge. Hen skall ärva två andelar av arvet. Övriga syskon skall dela på den sista tredjedelen av arvet. Om det förstfödda barnet inte finns i livet skall näst födda barn vara huvudsaklig arvinge.

§3

Finns inga barn i äktenskapet skall lagvigd äkta hälft vara arvinge. Finns ingen lagvigd äkta hälft skall föräldrar ärva. Om inte heller föräldrar finns skall syskon ärva. Finns inte heller syskon skall man räkna bakåt i ätten. Om ingen arvinge alls står att finna skall arvet tillfalla kronan.

§4

Om den avlidne innehade titel av Baron, Greve, Hertig eller Coronet skall det förstfödda barnet ärva alla titlar och tillhörande gods. Om det förstfödda barnet inte är i livet, eller inte är vid sina sinnens fulla bruk, skall titlar och tillhörande gods tillfalla nästa syskon. Finns inga barn skall arv tillfalla den avlidnes äldsta levande syskon. Finns inga syskon skall arv räknas bakåt i ätten. Om ätten är död skall titlar och gods tillfalla Taronnes Coronet.

Rättegångsbalken

§1

Om hur en rättegång skall hållas: Lagen i Taronne skall upprätthållas av länens titelhållare. Det är baronen i ett län som skall döma över undersåtarna, antingen i egen person eller genom att utse domare. Vid rättegången skall det finnas en åklagare och en försvarare. Bevis skall presenteras och vittnen höras i god ordning. Försvaret skall även ges möjlighet att bemöta alla åtalpunkter.

Vid rättegången skall även närvara en jury bestående av fem anständiga Taronnska undersåtar. Juryn skall inte ha en avgörande funktion utan skall ge råd och vägvisning till rättens domare. Juryn skall också ha rätt att korsförhöra vittnen och den åtalade.

§2

Baronen i ett län skall hålla rättegångar i länet. Antingen kan undersåtar söka baronens rättvisa vid hans hov, eller så skall rättvisa skipas vid byarätt när detta hålls i byarna. Baronen skall då antingen i egen person eller genom utsedda domare resa ut i sina byar för att skipa rättvisa. Sådan byarätt skall hållas minst en gång om året. Den som är gripen misstänkt för brott skall ställas inför rätta så skyndsamt som möjligt. Om Länsfogden behöver tid för att samla bevisning skall dock detta beviljas.

§3

Varje baron skall utse en Länsfogde i sitt län att verka som åklagare och att leda utredning av brott som begås i baroniet. Länsfogden anställer och beordrar byakonstaplar som skall upprätthålla lagen och gripa brottslingar inom sin by.

§4

När rättegång skall hållas skall Länsfogden vara den som agerar åklagare. Hen skall väcka åtal mot den misstänkte och göra en sakframställan och uppvisa bevis för den åtalades skuld.

§5

Den åtalade har rätt till en försvarare. Om hen inte anlitar en egen skall en försvarare utses åt hen av rättens domare. Den åtalade har även rätt att företräda sig själv.

§6

Finns vittnen skall dessa infinna sig om de kallas. Både åklagare och försvarare har rätt att kalla vittnen. Vittnen skall svära att svara sanningsenligt på alla frågor. Om det kan bevisas att ett edsvuret vittne begår mened skall hen dömas enligt Missgärningsbalken §13. Försvaret ska ges möjlighet att korsförhöra åklagarens vittnen och vice versa. Endast Taronnes ädlingar äger rätt att avstå från att vittna.

§7

Om den åtalade vägrar att svara i förhör eller rättslig utfrågning kan Länsfogden begära av baronen att få använda stränga förhörsmetoder. Den som utstår strängt förhör får inte sargas värre än att hen kan repa sig med läkares hjälp.

§8

Den som är domare i en rättegång kan bevilja den åtalade rättegång genom duell om detta efterfrågas. Detta är dock ingen rättighet utan sker bara med domarens goda vilja. Sådan duell utkämpas alltid på liv och död och om den åtalade står som segrare skall hen släppas utan omsvep.

§9

Om den åtalade befinns skyldig skall straffet verkställas så skyndsamt som möjligt. Om den åtalade befinns oskyldig skall hen släppas omedelbart.

§10

Den som är misstänkt för ett brott skall ställas inför rätta i det baroni där brottet begåtts. Om den misstänkte är på flykt kan baronen eller utsedd domare utfärda en efterlysning. Den som griper och för en efterlyst brottsling inför rätta skall belönas med den summa som efterlysningen nämner.

En dömd brottsling som flytt undan sitt straff kan också efterlysas på detta sätt. Om en som är dömd till döden flyr undan sitt straff kan belöningen även betalas ut vid uppvisande av död brottsling.

Tvistemålsbalken

§1

Då två Taronnska undersåtar kommer i tvist om hur ett gemensamt kontrakt skall tolkas, eller om de är oense om vem som äger något, eller om var markgränser ska gå etc, kan de stämma varandra i ett tvistemål.

§2

Den som vill stämma en annan skall föra fram sin sak inför sin liege eller en av hen utsedd domare. En avgift om 5 drakar skall betalas för att få målet hört. I sakframställan skall en beskrivning av ärendet finnas samt eventuellt yrkat skadestånd.

§3

Vid tvistemål behöver endast en domare finnas med. Varken åklagare eller jury skall kallas. De tvistande har dock rätt att kalla sina ombud.

§4

Om den stämde parten tredskas och inte inställer sig till tvisteförhandling skall en dom fattas till den tredskandes nackdel. En tredskodom kan dock överklagas om så sker inom två månaders tid.

§5

Den förlorande parten i ett tvistemål skall betala eventuella skadestånd till sin motståndare samt även betala för rättens tid samt för sin motståndares eventuella omkostnader.

Straffbalken

§1

Varje titelhållare skall anställa eller på annat sätt utse en person att verkställa kroppsstraff och avrättningar. Bödeln skall förses med ett hus och upp till fem rackare att bistå hen. Huset skall rymma bödelns familj och hushåll. Bödeln och hens familj och tjänstefolk skall inte utsättas för hån, överfall eller förföljelse för sitt arbetes skull.

§2

Den som döms till döden i Taronne skall avrättas antingen med yxa eller svärd, eller genom hängning eller strypning. I de fall då brottet är grovt kan rätten döma till strängt dödsstraff. I det fallet skall brottslingen stympas före dödsstraffet verkställs. Den som är dömd till döden skall ges möjlighet att stärka sig med en sup innan straffet verkställs. Om hen är våldsam eller gör motstånd skall hen avrättas oavsett.

§3

I det fall då böter inte kan betalas skall brottslingen plikta med kroppen. Bödeln skall då bruka spö på den dömdes rygg. Växelkursen skall vara två rapp per gulddrake som inte betalats. Som allra mest får dock åttio rapp utdelas.

§4

Om brottslingen döms till straffarbete är det upp till titelhållaren i det baroni där rättegången hålls att avgöra var arbetet skall utföras. Om titelhållaren så önskar kan den dömdes arbete säljas på auktion till högstbjudande. Den som på så vis köper rätten till en brottslings arbete har ansvar för att se till att vederbörande fullgör hela sitt straff. Brottslingar som utför straffarbete skall inte åtnjuta några bekvämligheter. De skall endast få så mycket mat och vatten som de strikt behöver för sin överlevnad och de ska straffas kroppsligen om de bryter mot sin fängvaktarens regler.

§5

I det fall brottslingen skall sättas i skamstock eller stå vid skampåle skall Länsfogde eller byakonstapel vara på plats och se till att ingen släpper lös den dömd i förtid.

§6

Den som döms till fredlöshet skall brännmärkas med ett tydligt F på handen eller armen så att alla ska se att här är en ohederlig sälle. Den fredlöse skall köras ut från sitt hus och hem utan att få ta med sig någonting därifrån utom kläderna hen står i. Vem som helst som misshandlar eller dräper en fredlös skall göra så helt utan påföljd.

Ädlingabalken

§1

Makten i Taronne utgår från rikets Coronet och lagarna stiftas av henne. Lagarna skall sedan ratificeras av Coronetens Lilla råd.

Lilla rådet skall bestå av en Seneschal, en Hovmarskalk, en Rustmaskalk, en Hovcaedux, en Hovmagiker, Skattmästare och en Kunskapsmästare. Lilla rådet skall inte tillkallas utan att Seneschalen är närvarande.

Coroneten kan närhelst hon vill avsätta och tillsätta medlemmar av Lilla rådet.

§2

I det fall då Coroneten är omyndig skall Lilla rådet styra i hennes ställe. Seneschalen skall då leda och styra riket tills Coronetens myndighetsdag.

§3

Varje enskilt baroni äro skyldigt att i fredstid hålla ett stående kompani om inte mindre än 50 tränade soldater. Det exakta antalet soldater kan bero på kontrakt mellan Liege och Vasall

§4

En baron tillåts hålla ett stående kompani om inte mer än 100 tränade soldater, om inte annat dokument tillstår annat.

§5

Ett grevskap tillåts hålla ett stående regemente om inte mer än halvannan gång så många soldater som tillåts i länets baronier, inklusive soldaterna i sagda baronier, om inte annat dokument tillstår annat.

§6 *Lex Talionis*

När en ädling utsätts för en oförrätt av en annan ädling äger hen rätt att begära hämnd. Den förörrättade framför sitt mål inför Coroneten som hör båda parter och sedan avgör om den målsägande äger rätt att söka hämnas eller inte. Hämnnden skall stå i direkt proportion till brottet. Om någon tar ut en större hämnd än brottet kan den bli dömd att betala skadestånd till Coronetten. De fejdande parterna har rätt att använda vilka agenter de vill för att ta hämnd respektive värja sig.

Agenter i en hämndkonflikt skall bära dokument som intygar att de är utsända av den hämnande parten.

§7 Lex Hospitium

Alla ädlingar, både de med titlar och de som bara är av adlig börd, har rätt att gästa bönder på den egna ättens marker. Det betyder att de har rätt att kräva mat och husrum för natten, för sig själva och sitt följe, så länge som de befinner sig på den egna ättens marker.

Coroneten har rätt att gästa alla sina vasaller och undersåtar.

§8 Lex Diffiderum

Om en Coronet inte längre befinns lämplig att inneha kronan kan sex av Taronnes hertigar gå samman och gemensamt underteckna ett dekret som frántar Coroneten sin titel. Coroneten som frántas titeln skall sättas i husarrest på något av sina gods och förvaras där.

Lilla rådet tar makten och har i uppgift att sammankalla stora rådet på det att man må välja en ny Coronet.

§9 Lex Offendi

Då en ofrälse begår ett brott mot en av Taronnes ädlingar skall det alltid straffas en resa hårdare än då brottet begås mot en annan ofrälse. Sålunda skall första resan räknas som andra resan, andra räknas som tredje, och så vidare.

Då grov stöld begås mot en av Taronnes titelhållare skall straffet vara döden.

§10 Lex Ignosce

Taronnes Coronet har rätt att benåda brottslingar i hela riket. Taronnes hertigar har rätt att benåda brottslingar som är dömda för brott begångna i hertigens län. Andra titelhållare har rätt att benåda brottslingar som de själva dömer, eller som döms av deras egna domare.

§11 Lex Torquem

Om en ädling döms till döden har hen rätt att avrättas med svärdet.

§12 Lex Titulum Nobilitatis

Den ädling som håller flera adelstitlar kan fritt förläna en eller flera av dessa till sina underlydande. Endast en ädling som troget har tjänat sin liege kan tilldelas en förläning med tillhörande adlig titel.

§13 Lex Esque

En Taronnsk titelbärare äga rätt att under sin titel utdela riddarslag. Dessa riddarslag kan utdelas till rättskaffens Taronnsk undersåte. En person som erhåller riddarslag är från den dagen ädling och förblir ädling tills den dag hen lämnar jordelivet. Den nyblivne ädlingen har rätt att anta ett adelsvapen och hens barn har rätt att bära denna vapensköld. Riddares barnbarn räknas inte som ädlingar.

§13.1

En Riddare skola svära trohet till sin liege och vara hen lojal och trogen, samt ställa upp med tillbörlig tjänstgöring i enlighet med dennes förmåga och färdigheter.

§13.2

En titelbärare är skyldiga att tillgodose sin riddares välmående och välstånd, i utbyte mot hens tjänster. Det är en titelbärarens plikt att tillse att en riddare har förutsättningarna att leva upp till de [ridderliga] idealen.

§13.3

Det är en Riddares plikt att i alla sina göromål representera sin liege och hens ätt i bästa möjliga dager. En riddare är och förblir sin lieges representant, i handling såväl som ord.

§13.4

En riddare som missköter sina plikter skola straffas med penningböter i första och andra resan samt fråntagande av titel och privilegier i tredje.

§14

I de fall då en titelhållare nedlåter sig till simpel brottslighet riktat mot kronan äger Coroneten rätt att frånta titelhållare deras titlar och införliva dem under kronan.

§15 Lex Bellum

Den som innehar titeln Baron eller högre har rätt att förklara krig mot andra titelhållare om de uppfyller något av följande casus belli.

- Om en titelhållare har anspråk på en adelstitel som innehas av en annan ädling kan hen förklara krig för att vinna den omstridda titeln. Rikets Coronet har dock inte rätt att förklara sina undersåtar krig.
- En titelhållare kan förklara krig mot en annan titelhållare om hen agerar som ombud åt en ädling med anspråk på dennes titel. Vid en seger ska ädlingen med anspråk på titeln vinna den, men också svära en trohetsed som vasall till sin välgörare.
- En Titelhållare som har anspråk på mark gränsande till sitt eget län kan förklara krig mot en annan titelhållare för att vinna den omstridda marken och införliva den i sina egna domäner.
- En hertig har anspråk på alla grevskap som de jure tillhör hans hertigdöme och kan förklara krig för att vinna och antingen erövra det om titeln hålls av en annan hertig, eller att vasallisera den greve som håller titeln. På samma sätt har en greve anspråk på alla baronier som de jure tillhör det egna grevskapet.

Alverbalken

§1

Alver i Taronne skall inte hållas i slaveri. Alla alver som arbetar hos en människa skall erhålla lön för utfört arbete. Lönen kan utbetalas i pengar, mat eller husrum, eller i en kombination av dessa.

§2

Alver i Taronne skall inte äga mark eller hus. De skall inte heller äga boskap mer än vad som krävs för den egna familjens överlevnad. Den alv som ändå köper en lagfart till ett hus eller till mark skall fördrivas från denna och marken eller huset skall tillfalla den baron som styr över området. Onödigt boskap skall också beslagtogs av baronen.

§3

Om en alv i Taronne anklagas för ett brott skall det vara upp till alven att bevisa sin oskuld snarare än upp till anklagaren att bevisa alvens skuld. Om en alv har bevis för sin oskuld men tolv edsvurna mänskliga vittnen emotsäger detta skall alven ändå dömas för brottet.

§4

En alv som döms för ett brott skall alltid dömas en resa värre. Första resan skall dömas som andra resa, andra resan skall dömas som tredje, och så vidare.

§5

Den alv som vill resa från sin hemort skall be om respass av sin Liege eller den lokala Caeduxen. I passet skall alvens utseende beskrivas i text, hemorten skall stå angiven samt även alvens ärende på orten den reser till. En alv som påträffas på vägarna utan respass skall dömas såsom vägstrykare till straffarbete i två år första resan, till straffarbete i fem år andra resan och till straffarbete i tio år tredje resan.